

Kodeks postępowania z dzieckiem w Żłobku Miejskim nr 2 w Świebodzicach

Kodeks jest – poza Polityką ochrony dziecka przed krzywdzeniem – drugim, pomocniczym narzędziem zabezpieczenia szeroko pojętego dobra dziecka na terenie żłobka.

Treść kodeksu to opis prawidłowych sposobów postępowania opiekuna wobec dziecka w różnorodnych sytuacjach, jakie mają miejsce w żłobku.

Przestrzeganie przez opiekunów w żłobku zasad zawartych w kodeksie dowodzi osiągnięcia przez nich wysokich kompetencji wychowawczych i znajomości problematyki dotyczącej zagadnień ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

Praktyki i zachowania dozwolone i niedozwolone w pracy z dziećmi

1. Kontakt fizyczny – dotykanie dzieci.

W sytuacji zajęć i zabaw.

- Opiekun ma prawo przytulać dziecko, sadzać je na kolanach, trzymać na rękach, stosować zabawy tzw. „paluszkowo-dotykowe”, bezpośrednio pomagać dziecku w wykonywaniu ćwiczeń sprawnościowych, zadań ruchowych, oraz zadań manualnych – tylko za zgodą dziecka.

W sytuacji ew. zagrożenia wypadkiem, kontuzją, urazem etc.

- Opiekun ma prawo zdecydowanie, ale nie gwałtownie odsunąć dziecko od źródła zagrożenia.
- Ma prawo wyprowadzić dziecko, wynieść je w miejsce bezpieczne.
- Ma prawo stanowczo, ale nie gwałtownie odebrać dziecku przedmiot zagrażający jego zdrowiu.
- O ile okoliczności pozwolą opiekun powinien wyjaśnić dziecku przyczyny swoich działań.

W sytuacji ratowanie zdrowia i życia dziecka.

- Wszyscy pracownicy żłobka są okresowo przeszkalani w zakresie udzielania pierwszej pomocy dziecku w sytuacji zagrożenia jego zdrowia i życia.
- Wszyscy pracownicy żłobka mają prawo i obowiązek w w/w okolicznościach udzielić bezpośredniej pomocy dziecku.
- Sposób udzielenia tej pomocy jest uzależniony od rodzaju, stopnia i okoliczności zagrożenia jakiemu uległo dziecko.

W sytuacji wykonywania czynności pielęgnacyjnych.

- Opiekun ma obowiązek wykonywać wszystkie czynności pielęgnacyjne przy dziecku takie jak:
 - Mycie i pielęgnacja intymnych okolic ciała dziecka w sytuacji gdy się ono zanieczyści, zmoczy.
 - Zmiana bielizny, ubranka, wymiana pieluszki dziecka.

- Opiekun ma obowiązek systematycznie dbać o czystość rąk i buzi dziecka.
- W zależności od stopnia samodzielności dziecka opiekun je w tych działaniach wyręcza, pomaga, lub tylko kontroluje i wspiera wysiłki dziecka.
- Dziecko jest zawsze uprzedzane przez opiekuna o potrzebie i konieczności wykonania przy nim czynności pielęgnacyjnych. Nie jest też nigdy za zmożenie się czy zanieczyszczenie karane, zawstydzane i ośmieszane.
- Czynności pielęgnacyjne wykonywane są przez opiekuna w sposób delikatny, spokojnie, bez pośpiechu, tak aby dziecko czuło się w tych sytuacjach bezpiecznie.

W sytuacjach rozbierania, przebierania do snu, ubierania.

- W wypadku dzieci bardziej samodzielnych opiekun jedynie służy im pomocą w czynnościach ubierania i rozbierania – za ich zgodą.
- Dzieciom mniej samodzielnym opiekun w w/w czynnościach pomaga w większym stopniu lub całkowicie je w nich wyręcza.
- Wszystkie czynności opiekun wykonuje w sposób delikatny, spokojnie, bez zbędnego pośpiechu, dbając o komfort dziecka.

W sytuacji leżakowania.

- W miarę możliwości opiekun respektuje indywidualne przyzwyczajenia dziecka związane z odpoczynkiem i zasypianiem.
- Opiekun nie zmusza dzieci do spania.
- Dzieci niespokojne, rozdrażnione - o ile tego potrzebują przed poobiednim odpoczynkiem – opiekun uspokaja je jedynie delikatnie je gładząc, trzymając za rękę, lekko kołysząc.
- Po leżakowaniu, jeśli istnieje konieczność wybudzenia dziecka, opiekun czyni to w sposób delikatny, spokojny zwracając się do niego po imieniu.

W sytuacji spożywania posiłków.

- Opiekun nie zmusza dzieci do jedzenia.
- Opiekun zachęca dzieci do samodzielnego spożywania posiłku, swoją pomoc oferuje dzieciom, które o to poproszą.
- Opiekun ma obowiązek nakarmić dzieci, które nie potrafią samodzielnie jeść.
- Dzieci spożywają posiłki w spokojnej atmosferze.
- Każde dziecko je w swoim tempie i tyle ile chce.
- Opiekun karmiąc dziecko kładzie na łyżkę niewielką ilość pokarmu, tak aby dziecko mogło swobodnie go pogryźć – nie „zapycha” dziecięcej buzi jedzeniem.
- Opiekun karmiąc jest zawsze zwrócony twarzą w kierunku dziecka.

1. Środowisko miejsce pracy.

- Przestrzeń w której przebywa dziecko w żłobku musi być dla niego przyjazna i przestronna. Jej wielkość określana jest jako minimum powierzchni liczonej w metrach kwadratowych przypadających na jedno dziecko w żłobku.
- Przestrzeń w której funkcjonują dzieci musi być podzielona na odpowiednio duże obszary przeznaczone: do zabawy, odpoczynku, spożywania posiłków, dokonywania toalety.
- Pomieszczenia w których przebywają dzieci muszą być jasne, suche, ciepłe, funkcjonalne, systematycznie sprzątane i wietrzone.

- Sprzęty, zabawki, pomoce dydaktyczne muszą być opatrzone certyfikatem bezpieczeństwa.
- Sprzęty, zabawki i pomoce muszą być dostosowane do wzrostu dziecka (mebelki, sprzęt ogrodowy) i do jego potrzeb rozwojowych (pomoce dydaktyczne, zabawki).
- Sprzęty, zabawki, akcesoria toaletowe muszą być systematycznie myte i odkażane.

2. Język i równe traktowanie.

- Opiekun do dziecka zwraca się zawsze po imieniu.
- Mówi do dziecka spokojnie, nie podnosi głosu.
- Używa języka prostego, zrozumiałego dla dziecka, a zarazem poprawnego pod względem reguł językowych.
- Nie używa słów i wyrażeń nie cenzuralnych.
- Nie etykietuje dziecka, nie ośmiesza go i nie upokarza.
- Nie używa wobec dziecka przemocy psychicznej, nie grozi dziecku i nie straszy go aby uzyskać posłuszeństwo.
- Uprzedza dziecko o wszystkich swoich wobec niego zamierzeniach – nie stawia dziecka nigdy wobec tzw. faktów dokonanych.
- Nie ocenia postępowania rodziców dziecka w jego obecności.
- Nigdy nie pozostawia dziecka bez wyjaśnienia – tłumaczy swoje decyzje, przedstawia swoje racje.
- Nigdy nie pozostaje obojętnym na wyrażoną przez dziecko chęć nawiązania kontaktu, rozmowy.
- Zachęca i ośmiela dziecko do mówienia.
- Wszystkie dzieci traktuje jednakowo, bez względu na kolor skóry, pochodzenie, środowisko społeczne, tradycje kulturowe i religijne, status materialny, stan zdrowia, wygląd, zachowanie etc.

3. Dyscyplina.

- Metody dyscyplinowania muszą być zawsze odpowiednio dobrane do wieku i poziomu rozwoju dziecka.
- Pochwała i zachęta powinny być najczęściej stosowanym przez opiekuna środkiem do osiągnięcia sukcesów wychowawczych.
- Dyscyplinowanie dziecka ogranicza się jedynie do koniecznego i konsekwentnego stawiania wobec niego granic – spokojnego wyjaśniania co wolno, a czego nie wolno.
- Stosowanie dyscypliny wobec dziecka nie może naruszać jego godności i nietykalności osobistej.
- Kara nigdy nie dotyczy odczuwanych przez dziecko uczuć i emocji, jedynie wynikających z nich niepożądanych działań.
- W wypadku konieczności zastosowania kary nie może ona nosić cech przemocy fizycznej ani psychicznej w stosunku do dziecka.

4. Transport i przemieszczanie się.

- Dzieci przebywające w żłobku pod opieką wychowawców nie opuszczają terenu żłobka w czasie swojego w nim pobytu.

- Dziecko opuszcza żłobek jedynie w obecności rodzica lub pełnoletniego opiekuna upoważnionego do jego odbioru z placówki i spełniającego zarazem warunek trzeźwości i poczytalności.
- Jeżeli żadna z upoważnionych do opieki nad dzieckiem osób nie może odebrać dziecka z placówki w godzinach jej funkcjonowania, uruchomiona zostanie procedura przekazania dziecka ze żłobka do odpowiedniej placówki opiekuńczej.
- Wszystkie sytuacje związane z przemieszczaniem się dzieci po terenie żłobka takie jak: zmiana pomieszczeń, wchodzenie i schodzenie ze schodów, wyjście i powrót z ogródka odbywają się zawsze w obecności opiekunów. Dzieci najmłodsze w sytuacji przemieszczania się powinny być zawsze indywidualnie asekurowane przez opiekunów.
- Opiekun zawsze uprzedza dziecko o konieczności zmiany miejsca, wyjaśnia jej przyczyny.
- W trakcie przemieszczania się – o ile nie ma ono na celu ochrony zdrowia lub życia dziecka – opiekun dba o jego komfort, m. in. dostosowuje swoje tempo poruszania się do tempa dziecka, nie ponagla go, nie pospiesza, jeśli trzeba trzyma za rękę.
- W żłobku raz do roku obowiązkowo przeprowadzane są symulacje działań ewakuacyjnych na wypadek wystąpienia różnorodnych zagrożeń. Wszystkie dzieci i opiekunowie obecni w tym dniu w żłobku uczestniczą w próbnej ewakuacji przeprowadzonej zgodnie z procedurą obowiązującą w sytuacji rzeczywistego zagrożenia.

W wypadku nieprzestrzegania zasad kodeksu przez opiekuna w żłobku stosuje się:

- procedury interwencyjne i zapobiegawcze takie jak w wypadku Polityki Ochrony Dziecka przed Krzywdzeniem. Są to kary regulaminowe w wypadkach nie noszących jeszcze znamion krzywdzenia dziecka, ale zagrażających jego dobru oraz kary dyscyplinarne kiedy ma miejsce nie budząca wątpliwości sytuacja krzywdzenia dziecka.

Kodeks postępowania z dzieckiem w żłobku został opracowany przez

Psychologów Zespołu Żłobków Miasta Stołecznego Warszawy

źródło: www.zlobki.waw.pl/poradnik.php?z=14&pid=23204

Świebodzice, 01.09.2020

Alicja Mokrzyńska

.....
/podpis dyrektora/